ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἔτος Θ.' 797 Ἰδιοκτήτης—Διευθυντὴς Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ Δευτέρα 5 Ὀκτωβρίου 1931

ΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Ἀγόρευσις τοῦ κ. Δημητρίου Ζώτου

Τὴν 7ην μ. μ. προχθὲς Τετάρτην, συνηνεχθήσαν οἱ ἔμποροι, βιομήχανοι, ἐπαγγελματίαι καὶ οἱ βιοτέχναι τῆς πόλεώς μας, ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ἐμποροβιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου, πρὸς συζήτησιν καὶ λῆψιν ἀποφάσεων διὰ τὰ φλέγοντα ζητήματα τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν ἐμπορικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν τάξιν τῆς χώρας μας, καὶ εἰδικώτερον τῆς Ἠπείρου. Πρὸς τοῦ; συγκεντρωθέντας ἀνεκοίνωσε τὸν σκοπὸν τῆς συγκεντρώσεως ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου κ. Ἐπαμεινώνδας Βέλλης καὶ ἔδωκε μετὰ ταῦτα τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Δημήτριον Ζῶτον.

Ὁ κ. Ζῶτος ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν Ἐμπορικὸν καὶ Ἐπαγγελματικὸν Κόσμον τῆς Ἠπείρου ὡμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τῆς θλιβερᾶς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται οἱ ἐργαζόμεναι τάξεις περὶ τῆς δεινῆς κρίσεως ἡ ὁποία μαστίζει τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ ἐπαγγέλματα καὶ κατόπιν εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἔρευναν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν θεμελιωδεστέρων τῶν ἐμπορικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ἐπιδιώξεων. Ἀνέπτυξε τὰς μεταρρυθμίσεις τὰς ἐπενεκτέας εἰς τὸ κατατεθὲν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν Νομοσχέδιον περὶ τῆς φορολογίας τοῦ ἐπιτηδεύματος καὶ ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς υἱοθετήσεως καὶ ψηφίσεως τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ στενάζοντος ἐμποροβιοπαγγελματικοῦ πληθυσμοῦ. Ἀνέπτυξε μετὰ ταῦτα τὸν δεσμὸν τῆς προστασίας τῆς ἐπαγγελματικῆς σιέγης τὸν ἰσχύοντα εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἀνέφερε τὰς ἐνεργείας τὰς καταβαλλομένας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ θεσμοῦ τούτου διὰ νὰ διακανονισθοῦν ὁριστικῶν αἱ μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἐνοικιαστῶν σχέσεις. Ὡμίλησε μετὰ ταῦτα διὰ τὰ ζητήματα τοῦ ὑπερεπαγγελματισμοῦ, ἀνεκοίνωσε τὰ ὑποδειχέντα πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ κακοῦ μέτρα καὶ ἀνέφερε τὸς διαβεβαιώσεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰς διαθέσεις της πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἐμπορικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων τῆς Χώρας.

Κατόπιν ὡμίλησε διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὁπωσδήποτε κατασκευῆς τῆς Ἐμπορικῆς ὁδοῦ Ἰωαννίνων—Γρεβενιτίου — Γρεβενῶν τῆς ἀπαραιτήτου διὰ τὴν τόνωσιν τῆς ἐμπορικῆς ζωῆς τοῦ τόπου τῆς εὑρισκομένης, ἐν μαρασμῷ, τὴν αὔξησιν τῶν γεφυρουσιαστικῶν θέσεων τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ τέλος ἀνέπτυξε τὰ κατατεθέντα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας σχέδια Νόμου περὶ ἱδρύσεως Ταμείων Συντάξεων ἐμπόρων καὶ ἐπαγγελματιῶν καὶ ἐτόνισε τὴν μεγάλην σημασίαν τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἀκαμάτων ἐργατῶν τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας ἐμπόρων καὶ ἐπαγγελματιῶν.

Τὴν μακρὰν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Ζώτου, ἐπηκολούθησε διευχυχιστικὴ συζήτησις καὶ ἐγένετο δεκτὸν ψήφισμα τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν καὶ τὴν Κυβέρνησιν.

Τὸ ψήφισμα τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ Κόσμου τῆς Ἠπείρου ὑπεγράφη ὑφ' ἁπασῶν τῶν Ὀργανώσεων τῆς Ἠπειρωτικῆς Πρωτευούσης.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟ

Θὰ σᾶς πῶ, ἀγαπητά μου πεῦκα, ἀφοῦ τὸ θέλετε, γιατὶ εἶμαι ἔτσι σκεπτικὴ αὐτὲς τὲς ἀπογευματινὲς ὧρες. ποῦ δροσίζομαι κάτω ἀπ' τὴ βελουδένιά σας σκιά: Νοσταλγῶ τὰ φθινοπωρινὰ δειλινὰ ποῦ ἀντίκρυζα ἀπ' τ' ἀνοιχτὸ παράθυρο τοῦ σπιτιοῦ μου. Τὰ δειλινὰ αὐτὰ ποῦ κρατοῦνἀκόμα κάτι ἀπ' τὴ γλύκα τοῦ καλοκαιριοῦ κι' ἀρχίζουν νὰ παίρνουν κάτι ἀπ' τὴν κρύα ἀνάσα τοῦ χειμώνα.

Ὁ κῆπός μας ἀπεριποίητος αὐτὸν τὸν καιρό, μὲ λιγοστὰ λουλούδια ποῦ ἀνθίζουν στὲς κορφοῦλλες, περιμένει μ'ἀνυπομονησιὰ τὸ ἄνοιγα τῶν πρώτων χρυσάνθεμων. Τὰ δενδράκια ρίχνουν καρτερικὰ τὰ χρυσά τους φύλλα ποῦ πέφτουν σιγὰ κι' ἀθόρυβα τὸ ἕνα ὕστερα ἀπὸ τ' ἄλλο σὰν νὰ μὴ θέλουν ν' ἀκουστοῦν καὶ οἱ πετροῦλες μὲ τὰ χορταράκια γύρα-γύρα γυμνώθηκαν καὶ φάνηκανἀσχημες μὲ τὲς χαρμματιές τους. Σύννεφα ἄσπρα, μεγάλα ἀργοδιαβαίνουν στὸν οὐρανὸ καὶ καθρεφτίζονται στὴν μεγάλη μας λίμνη ποῦ ἔχει πάρει ἕνα ἐπίσημο ὕφος περιμένοντας τὸν ἄγριο χειμωνιάτικο βορυᾶ, τὸν παλτό της φίλο. Πίσω ἀπ' τὰ γυμνὰ βουνὰ τὰ δειλινὰ σβύνουν ὅλο χρώματα καὶ γαλήνη... Βαρυεστημένα τυλίγω πάλι τὰ καλοκαιρινά μου φορέματα, βάζω τὲς ψάθες μου σιὲς παλιὲς κασελλιέρες. Τί κρῖμα, γιὰ ἰδὲς, πότε πέρασε κι' ὅλας τὸ καλοκαίρι! Αὐτὸ τὸ φόρεμα δὲν τὸ εἶχα φορέσει παρὰ λίγες φορές.

Εἶμαι πάλι παράξενα θλιμμένη σὰν κάτι νὰ ἔχασα καὶ γυρνῶ χωρὶς σκοπὸ ἐδῶ κι' ἐκεῖ. Νοιώθω μιὰ πλήξη καὶ κάτι σὰν θυμὸ τὰ πρῶτα φθινοπωρινὰ ἀπογεύματα. Ἔπειτα ἀρχίζουν τὰ κρυάκια, οἱ περίπατοι γίνονταικουραστικοὶ καὶ μαζευόμαστε μ' εὐχαρίσιηση στὸ σπίτι.

Ἡ μητέρα κι' ἐγὼ καθισμένες τὸ σούρουπο στὰ πλατύχωρα μπάσια τῆς καλοστρωμένης τραπεζαρίας περιμένομε τοὺς ἄλλους ποῦ θὰ γυρίσουν ἀπ' ἔξω. «Κρύα εἶναι τὰ χεράκιά σου» μοῦ λέει. Τὰ κλείνει μέσα στὲς πλατειές της χοῦφτες καὶ μοῦ τὰ ζεσταίνει ἐν ᾧ ἀκκουμπάει τὸ ἄσπρο της κεφάλι, πλάϊ, στὸ μέτωπό μου. Δειλά, ὕστερα ἀπὸ σκέψη τῆς ψιθυρίζω: —«Πότε λές,ν'ἀνάψωμε μαγκάλι;» Μὰ τί, νόμισες πῶς ἤθε κι' ὅλας ὁ χειμώνας; (Μοῦ ἀπαντάει μὲ χαμόγελο.) Ὁ πατέρας σου ἀργεῖ, (λέει ἔπειτα) καὶ τὰ παιδιά... Ἕνα βήξιμο στὴν ἐξώπορτα, τὸ σύρσιμο τοῦ μπαστουνιοῦ στὲς πλάκες τῆς αὐλῆς κι' ἕνα γνώριμο γερὸ καὶ βαρὺ περπάτημα μᾶς ἀναγγέλουν τὸν ἐρχομὸ τοῦ πατέρα. Λίγο πειὸ πίσω κάτι πηδηχτὰ καὶ γρήγορα βηματάκια ἀκούονται, κάτι γελάκια, εἶναι τὰ παιδιά. Ἀνεβαίνουν εὔθυμα καὶ βιαστικὰ τὴν σκάλα ὁ ἕνας πίσω ἀπ' τὸνἄλλο.«—Τίἀκόμα στὰ σκοτεινὰ κάθεστε; Ἄναψε τὸ φῶς, μικρό.»--Τὸ συμπαθητικὸ δωμάτιο φωτίζεται σὲ λίγο ἀπ' τὸ γλυκὸ φῶς τοῦ κόκκινου αμπατ-ζουρ. Ὁ πατέρας βγάζει ἀτ' τὴν τσέπη τὲς ἐφημερίδες του, τὰ ψώνια τῆς μαμᾶς, ὅλοι παίρνουν τὴν θέση τους,γύρω ἀπ' τὸ τραπέζι καὶ οἱ γάττες μπαίνουν βγαίνουν μὲ σηκωμένη οὐρὰ περιμένοντας τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ.

Μιὰ ψιλὴ βροχούλλα ποῦ δὲν τὴν προσμέναμε ἀκόμα ἀρχίζει ντροπαλὰ καὶ σιγανὰ τὸ ψιθύρισμά της πίσω ἀπ' τὰ τζάμια. Ἡ σούππα ἀχνιστή, σκορπίζεται προσεχτικὰ ἀπ' τὴν μαμά. Πρὶν βάλωμε τὴν πρώτη μπουκιὰ στὸ στόμα κυτταζόμαστε ὅλοι στὰ μάτια καὶ χαμογελοῦμε. «Καλὸ χειμῶνα, (λέει ὁ πατέρας,) καὶτοῦ χρόνου!»

Αὐτὴν τὴν φθινοπωρινὴ ζωγραφιά, ἀγαπητά μου πεῦκα συλλογίζομαι κάτω ἀπ' τὴν βελουδένιά σας σκιά. Φέτος δὲν θὰ τὴν χαρῶ. Ὅταν θὰ φθάσω σπίτι θὰ ἔχῃ πάει κι' ὁ χειμώνας, τὰ παιδιὰ θὰ λείπουν καὶ τὸ δωματάκι τους, τὴν μικρή τους χελιδονοφωλιὰ θὰ τὴν βρῶ ἄδεια. Μόνοι οἱ γονεῖς, οἱ καϋμένοι οἱ γονεῖς θὰ περιμένουν πότε νὰ γυρίσῃ τὸ στερνοπούλι τους...

Λελούδω

Σεπτέμβριος 1931—Ἁγιὰ Παρασκευὴ

Ὑπόμνημα

Ἀντιπροσώπων Κοινοτήτων Ἠπείρου

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1931

Πρὸς τὸ Προεδρεῖον τοῦ Α.' Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου Κοινοτήτων καὶ τὴν μόνιμον Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συνεδρίου Ἐνταῦθα

Κύριε Πρόεδρε,

Ὡς ἀποτελοῦντες τὴν πλειοψηφίαν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἠπείρου, παρὰ τῷ Α.' Πανελλαδικῷ Συνεδρίῳ τῶν Κοινοτήτων, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι παράπονα:

1ον). Ὅτι μειοψηφοῦμεν εἰς τὴν πρότασιν τῆς ἐπεξεργαστικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἑνώσεως τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος,ἔχοντες τὴν γνώμην ὅτι, ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔδει νὰ ἀποφανθῇ τὸ Σύνολον τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ἢ τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ αὐτῶν, καθ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν συνέδρων δὲν ἐκπροσωπεῖ οὐδὲ τὸ 1)3 τοῦ συνόλου τῶν Κοινοτήτων, ἔναντι 5.094 ὡς ἐλέχθη τοιούτων. Ἰδίως δὲ διὰ τὴν Ἤπειρον, ἥτις δυστυχῶς ἐκπροσωπεῖται διὰ τοῦ 1)30 τοῦ συνόλου τῶν Κοινοτήτων αὐτῆς, ἔναντι 450 καὶ πλέον.

2ον) Ὅτι τὸ Συνέδριον,ἀποτελεσθὲν κατὰ τὰ 2)3 αὐτοῦ ἐξ ἀστικῶν Κοινοτήτων δὲν ἦτο δυνατὸν καὶ νὰ διερμηνευθοῦν οἱ πραγματικαὶ συνθῆκαι τῶν καθαρῶς ἀγροτικῶν Κοινοτήτων τῆς ὑπαίθρου, μετὰ τῶν ὁποίων νὰ συνδυάζεται ἡ κατὰ τρόπον πρόσφορον τροποποίησις τῶν ὑφισταμένων γενικῶς ἀφορώντων τὰς Κοινότητας, Νόμων, οὐδὲ ἦτο δυνατὸν νὰ εἰσακουσθῇ φωνὴ αἱρετοῦ ἄρχοντος ἀγροτικῆς Κοινότητος, μὴ δυναμένη θεωρητικῶς, ὡς ἀνεπτύσσετο ἀπὸ τοῦ βήματος, νὰ ἀναπτύξῃ τὰς ἀπόψεις του, εἰμὴ καὶ μόνον πρακτικῶς καὶ ἐν τῇ πραγματικότητι, καταπνιγόμενον ὑπὸ τῶν διαφόρων νομικῶν καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων, παρουσιασθέντων ὡς ἐκπροσώπων Κοινοτήτων, καὶ δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἂν ὄχι ἡ πλειοψηφία τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ τοῦ συνόλου αὐτῶν τὸ Συνέδριον ἀπεκλείετο ἀπὸ τοιούτους, καὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν λύπην μας, διότι ἡ ἐπὶ τῆς ἐπεξεργασίας Ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη περὶ μὴ ἱδρύσεως Κοινότητος μὴ συγκεντρούσης τακτικὰ ἐτήσια ἔσοδα ἄνω τῶν 25.000 δραχμῶν, διότι διά, τυχὸν, ἀποδοχῆς τῆς προτάσεως ταύτης παρὰ τῶν ἁρμοδίων θὰ παρέλκῃ ὁ θεσμὸς τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ θὰ καταδικασθοῦν εἰς μαρασμὸν αἱ μικραὶ Κοινότητες, διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ ἰδεώδους καὶ δημοκρατικωτάτου τούτου θεσμοῦ τῆς αὐτοδιοικήσεως, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν γνώμην καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ πρώτου εἰσηγητοῦ ταύτης ἀειμνήστου Ἐμμανουὴλ Ρέπουλη, πολλῷ δὲ μᾶλλον διὰ τὴν Ἤπειρον, εἰς ἣν μοιραίως θὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ κατώργησις τοῦ συνόλου σχεδὸν τῶν Κοινοτήτων τὸ πλεῖστον τῶν ὁποίων συγκεντροῖ ἔσοδα μόλις 10.000 δραχμῶν.

Διαμαρτυρόμενοι ὅθεν κατὰ τῶν ἐνεργειῶν τούτων

Δηλοῦμεν ὅτι,

Ἀποκηρύσσομεν τὸν ὑπὸ τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς διορισθέντα ὡς μέλος τοῦ τε Προεδρείου καὶ τῆς μονίμου Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Α.' Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου Κοινοτήτων Γεώργιον Θεμελῆν, ἀποδοκιμάζοντες πᾶσαν μέχρι οὐδὲ ἐνέργειαν αὐτοῦ, ὡς μὴ ἐκπροσωποῦντος τὴν γνώμην ἡμῶν,ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Ἠπείρου,εἰμὴ κατὰ θαρῶς ἀτομικὰς γνώμας του, λόγῳ τῆς ἰδιότητός του ἣν ἡ Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἐδώρησε, καὶ νὰ παραλέσωμεν τὰ μέλη τοῦ Προεδρείου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως υἱοθετήσουν τὸ παρὸν ὑπόμνημά μας πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἠπείρου.

Μεθ' ὑπολήψεως

Κατ' ἐντολὴν τῶν Ἀντιπροσώπων

Παῦλος Ζιάκας

Πρόεδρος Κοινότητος Μριάνιστας

Ἀντιπρόσωπος τῶν Κοινοτήτων 1) Μριάνιστας, 2) Μπουτζαρᾶ, 3) Γλύζιανης, 4) Μπουρταρίου, 5) Μαζαρακίου καὶ 6) Σουλοπούλου—Ἰωαννίνων.

"ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,,

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐκδιδομένη

Ἐν Ἰωαννίνοις

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

Ἐτησία Συνδρομὴ

Ἐσωτερικοῦ	Δρ.	75
Ἐξωτερικοῦ	Δρ.	75
Ἀμερικῆς	Δολ.	7

Τυπογράφος Ἰων. Χαραλάμπους
Ὁδὸς Ἀβέρωφ 105

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΚΑΘΑ καὶ ἐπισήμως ἐγένετο γνωστὸν ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἠπείρου ὁ κ. Γεώργ. Μόδης. Ἡ «Ἐλευθερία» καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἰωαννίνων ὄντως δεισιδαίμονες κ. Ἐπαμ. Βασλῆς δύνανται νὰ καυχῶνται ὅτι αὐτοὶ μόνοι ἀπηλλάξαν τὴν Ἤπειρον ἀπὸ τὴν ἐν αὐτῇ παρουσίαν τοῦ κ. Γ. Μόδη. Ἀλλ' ἡμεῖς, ὡς πολιτευόμενοι θλιβόμεθα μεγάλως, διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ, διότι εἶναι φόβος μὴ ἀντικατασταθῇ παρ' ἄλλου, ἐπανοῦ νὰ συνεχίσῃ τὴν πώφρονα πολιτικὴ τοῦ ἀναντικατα στάτου κ. Ἀχιλ. Καλεύρα, ἢ ὁ ποτὲ ἐνδεχόμενον ν' ἀναστείλῃ τὸ ἀρξάμενον ἔργον τοῦ ἐν Ἠπείρῳ Βενιζελικοῦ οἰκοδομήματος. Τόσο ἡ νίκη μας θὰ εἶναι καθολικὴ νίκη!

—ο—

ΕΙΠΑΣ ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς ἐκ Θεσσαλονίκης ὅτι ἐβραβεύθη διὰ χρυσοῦ μεταλλίου εἰς τὴν αὐτόθι Διεθνῆ Ἔκθεσιν τὰ χρυσοχοϊκὰ καὶ ἀργυροχοϊκὰ ἐκθέματα τοῦ συμπολίτου μας χρυσοχόου κ. Δημ. Γζιόμακα καὶ Γιέων, οὓς συγχαίρομεν ἐγκαρδίως, ὡς τιμήσαντας τὴν Ἠπειρωτικὴν Τέχνην.

—ο—

ΚΑΤΑ τηλεγράφημα ἐκ Χαϊφᾶς, ἀπέθανεν αὐτόθι ὁ ἐνταῦθα κοντούτης Βασιλ. Ζούμπος πατὴρ τοῦ διακεκριμένου Ἠπειρώτου λογίου κ. Σωτηρ. Ζούμπου καὶ τοῦ δημοδιδασκάλου κ. Παν. Ζούμπου, πάσχων ἀπὸ ἐτῶν ἐκ γεροντικοῦ μαρασμοῦ.

Ἡ «Ἐλευθερία» συνελυπήθη τηλεγραφικῶς τοὺς τεθλιμμένους υἱοὺς τοῦ μεταστάντος, εἰς οὗς τὸ πρωσεχὲς τῆς φύλλον θέλει δημοσιεύσει καὶ μακρὰν νεκρολογίαν αὐτοῦ.

—ο—

ΚΑΙΤΟΙ δὲν εἴμεθα οὔτε φίλοι, οὔτε ὁμοχώριοι, οὔτε κἂν ὁμοιοδεῶται τοῦ περιφέροντος τὸν δίσκον τῶν ἐράνων ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως Νοσοκομείου ἐν Φιλιάτοις ἐλέῳ Βενιζέλου γερουσιαστοῦ κ. Π. Μπέμπη, ἐν τούτοις δὲν συμφωνοῦμεν ποσῶς μὲ τὴν ἰδέαν τοῦ ὁμοχωρίου του καὶ φίλου του, καὶ φίλου μας σοφοῦ κ. Νικολ. Νάτσου, ὅτι δηλαδὴ ὁ κ. Μπέμπης ἐπῆγε στὴν Ἀμερικὴ, ὡς ὀπεσταλμένος τοῦ Βενιζέλου, ἵνα ψηφοθηρήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἡμεῖς ἔχομεν τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ κ. Π. Μπέμπης μετέβη εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸ μὲν χάριν συλλογῆς ἐράνων ὑπὲρ τοῦ θρυλικοῦ καταστάντος ἤδη, ὑπὸ θεμέλιον λίθον, νοσοκομείου, τὸ δὲ χάριν περιεργήσεως, ἀνὰ τὰς χώρας τοῦ Οὐάσιγκτων καὶ τοῦ Λίγκολν, δαπάνῃ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἃς προσθέσωμεν δὲ καὶ χάριν ἐπιδείξεως τοῦ ἀπονεμηθέντος αὐτῷ ἀξιώματος.

—ο—

ΔΙΑΤΡΙΒΗ ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ προπαρελθόντος Σαββάτου ὁ πολιτευτὴς Παραμυθίας κ. Σταῦρ. Δον. Σταυρόπουλος τὸν ὁποῖον ἡ εὐμένεια τοῦ κ. Ἐλ. Βενιζέλου ὕψωσεν εἰς βουλευτὴν, εὐχόμεθα δὲ ὅπως μὴ τῷ ἀπολείψῃ ἡ σημερινὴ πρωθυπουργικὴ εὐμένεια, ἧς τυγχάνει ἄξιος ὁ κ. Σταυρόπουλος, ὃν ἡ ἀγάπη τοῦ προέδρου χωρίου τινὸς τῆς ἐπαρχίας Φιλιατῶν προεχείρισεν εἰς ἅγιον, τίτλον οὗτινος οὐδ' αὐτὸς ὁ Βενιζέλος ἠξιώθη μέχρι σήμερον.

—ο—

ΑΝΤΙΚΡΥ τῶν Μεσογεφύρων ὑπάρχουν δύο ἑλληνορθόδοξα καὶ ἑλληνόγλωσσα χωριὰ τῆς ἐπαρχίας Λεσκοβικίου: ἡ Σέρανη καὶ τὸ Περάτι, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀνέκαθεν ἀνὰ ἕνα Ἑλληνοδιδάσκαλον ἕκαστον. Φέτος ὅμως οἱ γείτονές μας Ἀλβανοὶ ἔκλεισαν τὰ σχολεῖα ταῦτα μὲ ὅλα τὰ 5 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἅτινα ἔδωσεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς τοὺς Ἀγάδες τῶν Φιλιατῶν, χάριν τῆς ἑλληναλβανικῆς φιλίας! Νὰ μὴ μᾶς βασκαθῇ τέτοια φιλία!

—ο—

ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ἐκ Παρισίων ἐπανῆλθον τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Πέμπτης ὁ ἔγκριτος συμπολίτης μας κ. Ἰω. Λάππας, δικηγόρος μετὰ τῆς χαριτωμένης θυγατρός του Δίδος Χιρινλίτσας καὶ τῆς δαίσης θυγατρός του Κας Ἑλένης Στ. Μπότσιου καὶ τοῦ γαμβροῦ του κ. Στ. Μπότσιου, τοὺς ὁποίους μετὰ χαρᾶς ἐδέχθησαν εἰς ἐνταῦθα οἰκεῖοι των.

—ο—

Ο ΕΚ Παρισίων ἐπανακάμψας κ. Ἰ. Λάππας, μᾶς ἔφερε τὴν εὐχάριστον εἰδησιν ὅτι ὁ συμπαθέστατος παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ Κοινωνίᾳ συμπολίτης μας καὶ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἀλβανίας Ραμζῆ μπεης Μουσταφᾶ πασιᾶ, περὶ οὗ ἐγράφομεν εἰ. τὸ προηγούμενον φύλλον μας, εὑρίσκεται ἤδη ἐκτὸς κινδύνου ἐκ τοῦ ἐξ οὗ ἔπασχε νοσήματος, καὶ ὅτι ἡ μήτηρ του καὶ αἱ ἀδελφαί του μεταβᾶσαι εἰς Παρισίους τὸν εὗρον εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως.

—ο—

ΘΡΘΡΟΥ βαθέως τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν διευθυνόμενος εἰς Πειραιᾶ ὁ φημισμένος ὀυτόθι τε καὶ ἐν Ἀθήναις συμπατριώτης μας δικηγόρος κ. Δημήτρ. Ἀν. Ζῶτος, ὁ ἐκ Τσερκοβίστας τῶν Κουρέντων, συνοδευόμενος παρὰ τῶν ἐξαδέλφων του κ. κ. Ζήση Ζώτου καὶ Ἰω. Ζώτου, ἀφοῦ ἤστραψε κι' ἐβροντησεν ἀνὰ τὸν Ἠπειρωτικὸν ὁρίζοντα, ὅπως συνήθως κάνει ἐνταῦθα, καὶ ἄφησεν ὀπισθέν του τὴν ἀναύγειαν ὡραίου φωτεινοῦ μετεώρου.

—ο—

ΕΙΣΗΧΘΗΣΑΝ ποὸς μετεκπαίδευσιν εἰς τὸ ἐνταῦθα Πανεπιστήμιον Διδασκαλεῖον, ἵνα φοιτήσουν ἐπὶ ἔνα ἔτος 31 τριτοβάθμιοι δημοδιδάσκαλοι οἱ ἑπόμενοι:

1) Σπυρ. Νικόπολος, 2) Σταῦρ. Σακελλαρίου, 3) Σταῦρ. Γκατσόπουλος, 4) Γεώργ. Εὐσταθίου, 5) Βασίλ. Παναγιώτου, 6) Γεώργ. Μανόπουλος, 7) Εὐστοθ. Κυσκινᾶς, 8) Φῶτ. Σούκας, 9) Ἀλέξ. Μπάκος, 10) Στυρ. Τζιμας, 11) Ἀντιγόνη Τσαφύλλη, 12) Πέτρ. Μπενέκος, 13) Γεώργ. Φωτιάδης, 14) Ἰω. Παπαϊωαντίνου, 15) Νικοπτ. Κοκκιούδας, 16) Χριστόδουλος Ζοντρελῆς, 17) Ἰω. Φίντζος, 18) Ἰω. Σακελλαρίου, 19) Ἀθ. Παπαθανασίου, 20) Μιχ. Μπίστας, 21) Νικολ. Νασιέν, 22) Γεώργ. Τσαμίρης, 23) Φῶτ. Τσάκας, 24) Ἀνδρ. Δρούγκας, 25) Σπυρ. Γεωρνιάδης, 26) Παπᾶ Ἰωάννης Ἀγγέλης, 27) Ἰω. Πεπόνης, 28) Εὐαγ. Τσιώτσης, 29) Νικ. Παπανικολάου, 30) Παπᾶ Στέφανος Δημητριάδης, 31) Στεφούλα Κυρλῆ. Ἀπορριπτομένου μόνον τοῦ Ἠλία Θεοδωρίδη.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπιτυχόντων τριτοβαθμίων δημοδιδασκάλων εἰ ἠθέλησαν εἰς τὸ Διδασκαλεῖον, οἱ δὲ ὑπόλοιποι ἐξ, ἢ θὰ διαταχθοῦν νὰ φοιτήσουν εἰς ἄλλο Διδασκαλεῖον, ἢ θὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ ἐνταῦθα Διδασκαλεῖον φέτος ἢ τὸ ἑπόμενον ἔτος.

—ο—

Ἐκ τοῦ παρὰ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ ἐν ταῦθα Νοσοκομείου τῶν Ἀφροδισίων νοσημάτων προβλεπομένου κατωτέρου προσωπικοῦ, αἱ λόγῳ γλισχρότητος τῆς ἡμερησίας αὐτῶν ἀποζημιώσεως παρατηθεῖσαι πλύντρια καὶ καθαρίστριαι ἀπὸ τριῶν καὶ πέραν ἐτῶν δὲν ἀντικατεστάθησαν, διότι μὲ τὰς χρηγουμένας εἰ, αὐτὰς ἡ μερησίας ἀποζημιώσεις τῶν 15 καὶ 12 δραχμῶν δὲν κατέστη δυνατὴ, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας προσπαθείας τοῦ ἀρμοδίου ἰατροῦ ἡ πλήρωσις τῶν θέσεων αὐτῶν. Ἐπίσης τὸ Νοσοκομεῖον τοῦτο στερεῖται ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον Θυρωροῦ παραιτηθέντος διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ἀναπληρώσεως αὐτοῦ, διότι μὲ δεκαπέντε (15) δραχ. ἡμερησίως οὐδεὶς εὑρέθη νὰ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, καθὼς καὶ νοσοκόμος, ἀπὸ μηνὸς παρατηθείσης διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Παραμένει ἤδη ἀπὸ τὸ κατώτερον προσωπικὸν μόνον ἡ μαγείρισσα καὶ αὕτη μὲ τάσεις παραιτήσεως.

Ἐνῷ δὲ ἐνδείκνυται ἡ αὔξησις τῶν ἡμερησίων ἀποδοχῶν ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς κατόπιν καὶ τῶν σχετικῶν εἰσηγήσεων τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἠπείρου, ἐνέκρινε τὴν δικαίαν αὐτὴν αὔξησιν, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον δυσκολεύονται.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τὸ Νοσοκομεῖον εἶναι ὑποχρεωμένον ἀναμφιλέκτως νὰ ἀνακόψῃ τὴν λίαν κοινωφελῆ δρᾶσίν του καὶ, ὡς εἰκός, τὴν λειτουργίαν του. Καὶ τοῦτο, ἐκ τῆς παραλόγου ἐπιμονῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, μὴ ἐννοοῦντος νὰ ἐγκρίνῃ οὐδεμίαν αὔξησιν. Δὲν ἀναμετροῦν ἄμα καὶ δὲν ὑπολογίζουν ποσῶς εἰ ἀμέσως καὶ ἐμμέσως ἐνδιαφερόμενοι τό τε μέγεθος τῆς κοινωνικῆς ζημίας, ὡς καὶ τὴν ἀλεκτρικὴν ἐντύπωσιν ἣν ἤθελε προξενήσει εἰς τὴν Ἠπειρωτικὴν Κοινωνίαν ἡ συνέπεια τῆς παραλόγου τακτικῆς αὐτῆς καὶ ἐγκληματικῆς ἀδιαφορίας, ὀργιζόμενοι ἐπερχομένη κατάργησις τοῦ Νοσοκομείου, διδόμενον ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ λειτουργήσῃ τοῦτο, ἄνευ προσωπικοῦ; Λησμονοῦν ὅτι τὸ Νοσοκομεῖον τοῦτο εἶναι τὸ μόνον εἰς ὁ εἰδός του, καθ' ὅλην τὴν ἀχανῆ ἔκτασιν τῆς Ἠπειρωτικῆς γῆς; Ὅτι εἶναι ἡ μόνη ἐνταῦθα ἐπαλξις, ἐξ ἧς πείσματι καὶ τελεσφόρος διεξάγεται ἀγὼν κατὰ τῶν ἀφροδισίων Νόσων, διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τοῦ κινδύνου, τῶν ὁποίων τόσον οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ὅσον καὶ τὸ Κράτος, ἐκ διαμέτρου, εἶναι οἱ ὑποχρεωμένοι περισσότερον τῆς ἐξουδετερώσεως τοῦ κινδύνου πάσης ἄλλης νόσου νὰ ἐνδιαφέρωνται; Διότι δυστυχῶς, εἶναι ὁ μέγιστος τῶν κινδύνων, διότι ὑπονομεύει οὐχὶ τὴν ὑγείαν τῶν ἀτόμων, ἀλλὰ αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν τῶν Κρατῶν, τῶν Ἐθνῶν καὶ συμπάσης τῆς Κοινωνίας. Ἐνῷ τόσον καταβάλλεται ἀγὼν διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς Ἐλονοσίας, καὶ ἀμύθητα ποσὰ καὶ ὁλόκληροι φάλαγγες ἀργομίσθων;

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 38)βρίου.—Σήμερον περὶ ὥραν 10ην π. μ. κατέπλευσεν εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸ φέρον τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας Ἰσμὲτ—πασιαν καὶ Ρουσδῆ—μπεην μετὰ πολυαρίθμου ἀκολουθείας γραμματέων καὶ δημοσιογράφων τουρκικὸν ἀτμόπλοιον Αἰγαῖον, προϋπαντηθὲν παρὰ τὸ Σούνιον ὑπὸ τοῦ εὐδρόμου «Ἕλλης» καὶ τῶν ἀντιτορπιλλικῶν «Ἀετοῦ» καὶ «Ἱέρακος» καὶ σμήνους ἐκ 15 περίπου στρατιωτικῶν ἀεροπλάνων. Ἡ «Ἕλλη» ἐχαιρέτησε τοὺς Τούρκους ἐπισήμους διὰ 19 βολῶν κανονίου. Τοὺς ἐπισήμους ἐπισκέπτας ὑπεδέχθη εἰς μὲν τὸ ἀτμόπλοιον ὁ ἐν Ἀθήναις Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Ἐνὶς—μπεης, μετὰ μικρᾶς ἀκολουθίας, εἰς δὲ τὴν προβλῆτα ὁ Πρωθυπουργὸς Βενιζέλος μετὰ τῆς Κυρίας του καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Μιχαλακόπουλος μετὰ τῆς θυγατρός του. Ὁ Βενιζέλος καὶ οἱ Τοῦρκοι Ὑπουργοὶ ἀνηγκαλίσθησαν καὶ ἀντήλλαξαν θερμοτάτους ἀσπασμοὺς (καὶ σ' ἀνώτερα). Ὁ προσφυγικὸς Κόσμος ἐκτὸς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἰκσωνίδη, ἀπέσχεν ἐπιμελῶς τῆς ὑποδοχῆς τῶν Τούρκων ἐπισήμων, μεθ' ὅλας ταῖς περὶ τοῦ ἐναντίου προσπαθείαις τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ Τοῦρκοι ἀναχωροῦν ἀπόψε. Ἄφρα τοὺς καλή!

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀναχωρήσεις

—Ἀνεχώρησεν οἰκογενειακῶς εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου τὸ κέντρον τῶν ἐργασιῶν του, ὁ ἀξιότιμος καὶ εὐεργετικὸς κ. Φίλιππος Βριζόπουλος, ἱδρυτὴς σχολικοῦ μεγάρου τῆς γενετείρας Βίτσας τοῦ Ζαγορίου, τὴν ὁποίαν ἐπισκέπτεται καὶ διὰ μεγάλης δεξαμενῆς ὄμβρίου ὕδατος, χάριν τῆς ὑδρεύσεως τῶν κατοίκων της.

—ο—

Ἀφίξεις

—Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν, ὅπου μετέβη ἐνέγραψε τὴν θυγατέρα του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὁ λαμπρὸς ἐπιστήμων καὶ ἐπιστήμων παθέστατος παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ Κοινωνίᾳ στρατιωτικὸς ἰατρὸς κ. Ἰω. Πρίνος.

Τὸ ἐν Κορυτσᾷ Ἑλληνικὸν Ἐκπαιδευτήριον Γ. Μ. Τσούρη

Δέχεται ἐξωτερικοὺς, ἡμισυσιοκοιτοῦντας οἰκοτρόφους μαθητὰς καὶ μαθητρίας τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ Γυμνασίου.

Δι' παιδαγωγικὴ ἀρτία ὑπὸ πλήρους καὶ ἐπιλεκτοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ. Κτίριον πληροῦν τὰ ὅλους τοὺς ὅρους σχολικῆς ὑγιεινῆς.

Εἰς τὸν ζητοῦντα ἀποστέλλεται πρόσπεκτος.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Βιβλιοπωλεῖον καὶ Χαρτοπωλεῖον Ο ΗΛΙΟΣ

Ὁδὸς Ἀνεξαρτησίας 2[illegible] Ἰγντίου Οἰκονομίδη καὶ [illegible] Ἐν Ἰωαννίνοις

Ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν του τὴν τρέχοντος μηνὸς Σεπτεμβρίου, [illegible] εἴδη τῶν βιβλίων, [illegible] τὰ καλλίτερα χαρτικὰ εἴδη καὶ [illegible] τέρων ποικιλίαν εἰδῶν γραφικῆς [illegible] μὲ τιμὰς ἀσυναγωνίστους.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ξενοφῶντος Ι. Χατζηγεωργίου Δικηγόρου.

Καψάλη 9

ΔΙΕΓΡΑΨΑΜΕΝ ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν συνδρομητῶν μας τοὺς ἑξῆς ἐν Ξάνθῃ [illegible] ἐν συνδρομητὰς μας, ὡ, ὀφείλοντας [illegible] λυετεῖς συνδρομὰς των εἰς τὴν «Ἐλευθερίαν», καὶ δυστροποῦντας νὰ πληρώσουν:

1) Μηνᾶν Τζῶρον ἀρτοποιὸν
2) Δημ. Ζάραγκαν, ἀλευρέμπορον
3) Γεώργ. Γούσιον, παντοπώλην
4) Ε. Εὐστρατιάδην, ὀδοντίατρον
5) Σταῦρ. Διαμάντην, ἀρτοποιὸν
6) Μάρκον Κωτσαρέλλην, ἀρτοποιὸν
7) Παν. Ἐξάρχου, παντοπώλην
8) Ἀναστ. Μιστορίδην, ἀρτοποιὸν καὶ 9) Ἰω. Κωφόν, ἀρτοποιὸν.